

Do Your Part with All Your Heart

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Făceți-vă partea cu toată inima

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

Trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart.

Aveți încredere în Salvator și angajați-vă, cu răbdare și sârguință, în a vă face partea cu toată inima.

Last year during a trip to Europe, I visited my old place of employment, Lufthansa German Airlines at the Frankfurt Airport.

To train their pilots, they operate several sophisticated full-motion flight simulators that can re-create almost any normal and emergency flight condition. During my many years as an airline captain, I had to pass a check flight in the flight simulator every six months to keep my pilot license current. I remember well those intense moments of stress and anxiety but also the feeling of accomplishment after passing the test. I was young then and loved the challenge.

During my visit, one of the Lufthansa executives asked if I would like to give it a try again and fly the 747 simulator one more time.

Before I had time to fully process the question, I heard a voice—sounding astonishingly like my own—saying, “Yes, I would like that very much.”

As soon as I said the words, a tsunami of thoughts flooded my mind. It had been a long time since I flew a 747. Back then I was young and a confident captain. Now I had a reputation to live up to as a former chief pilot. Would I embarrass myself in front of these professionals?

But it was too late to back down, so I settled into the captain’s seat, placed my hands on the familiar and beloved controls, and felt, once again, the exhilaration of flight as the big jet roared

Anul trecut, în timpul unei călătorii în Europa, am vizitat vechiul meu loc de muncă, compania aeriană germană Lufthansa, la aeroportul din Frankfurt.

Pentru a-și instrui piloții, ei operează mai multe simulatoare sofisticate de zbor, cu mișcări complete, care pot reproduce aproape orice condiție de zbor normală și de urgență. De-a lungul multor ani în care am fost căpitan de aeronavă, a trebuit să trec testul unui zbor de verificare în simulatorul de zbor la fiecare șase luni pentru a-mi păstra licența de pilot valabilă. Îmi amintesc bine acele momente intense de stres și anxietate, dar și sentimentul de împlinire de după trecerea testului. Eram tânăr atunci și îmi plăcea provocarea.

În timpul vizitei mele, unul dintre directorii Lufthansa m-a întrebat dacă aș dori să încerc din nou și să pilotez simulatorul 747 încă o dată.

Înainte de a avea timp să procesez pe deplin întrebarea, am auzit un glas – care semăna uimitor de mult cu al meu – spunând: „Da, mi-ar plăcea foarte mult”.

Imediat ce am spus aceste cuvinte, mintea mi-a fost inundată de un tsunami de gânduri. A trecut mult timp de când am pilotat un avion 747. Pe atunci, eram un căpitan tânăr și încrezător. Acum, în calitate de fost pilot principal, aveam o reputație de păstrat. Oare mă voi face de râs în fața acestor specialiști?

Dar era prea târziu să dau înapoi, așa că m-am așezat pe scaunul căpitanului, mi-am pus mâinile pe comenzile familiare și iubite și am simțit, încă o dată, entuziasmul zborului în timp

down the runway and took off into the wild blue yonder.

I'm happy to say that the flight was successful, the aircraft remained intact, and so did my self-image.

Even so, the experience was humbling for me. When I was in my prime, flying had become almost second nature. Now it took all my concentration to do the basic things.

Discipleship Takes Discipline

My experience in the flight simulator was an important reminder that getting good at anything—whether it be flying, rowing, sowing, or knowing—takes consistent self-discipline and practice.

You might spend years acquiring a skill or developing a talent. You might work so hard that it becomes second nature to you. But if you think that means you can stop practicing and studying, you'll gradually lose the knowledge and abilities you once acquired at great cost.

This applies to skills like learning a language, playing a musical instrument, and flying an airliner. It also applies to becoming a disciple of Christ.

Simply put, discipleship takes self-discipline.

It is not a casual endeavor, and it doesn't happen by accident.

Faith in Jesus Christ is a gift, but receiving it is a conscious choice that requires a commitment of all our "might, mind and strength." It is a practice of every day. Every hour. It takes constant learning and determined commitment. Our faith, which is our loyalty to the Savior, becomes stronger as it is tested against the opposition we face here in mortality. It endures because we keep nourishing it, we keep actively applying it, and we never give up.

On the other hand, if we fail to use faith and its convincing power by acting upon it, we become less sure of things we once held sacred—less confident of things we once knew were true.

Temptations that would never have enticed us begin to look less appalling and more appeal-

ing. The big plane took off on its own and it rose into the sky.

I am happy to say that the flight was successful, the aircraft remained intact, in fact and in my opinion.

Even so, this experience humbled me. When I was in my prime, flying had become almost second nature. Now it took all my concentration to do the basic things.

Ucenicia necesită disciplină

Experiența mea în simulatorul de zbor a fost un memento important că faptul de a deveni bun la ceva – fie că este vorba de zburat, vâslit, croit sau citit – necesită practică și autodisciplină constante.

Este posibil să petreceți ani de zile dobândind o îndemânare sau dezvoltând un talent. Este posibil să munciți atât de mult, încât acest lucru să devină firesc pentru dumneavoastră. Dar, dacă credeți că aceasta înseamnă că vă puteți opri din exersat și din studiat, veți pierde treptat cunoștințele și îndemânările pe care le-ați dobândit odată cu multă trudă.

Este valabil pentru îndemânări precum învățarea unei limbi, cântatul la un instrument muzical și pilotarea unui avion de linie. Este valabil și în procesul de a deveni un ucenic al lui Hristos.

Simplu spus, ucenicia necesită autodisciplină.

Nu este un efort întâmplător și nu se produce din senin.

Credința în Isus Hristos este un dar, însă primirea ei este o alegere conștientă care necesită un angajament cu toată „puterea, mintea și tăria” noastră. Trebuie pusă în practică în fiecare zi. În fiecare ceas. Este nevoie de învățare constantă și angajament hotărât. Credința noastră, care este loialitatea noastră față de Salvator, devine mai puternică pe măsură ce este pusă la încercare în fața opoziției cu care ne confruntăm aici, în viața muritoare. Ea rezistă pentru că noi continuăm s-o hrănim, continuăm s-o punem în practică în mod activ și nu renunțăm niciodată.

Pe de altă parte, dacă nu folosim credința și puterea ei convingătoare acționând potrivit acesteia, devenim mai puțin siguri de lucrurile pe care, odată, le consideram sacre – devenim mai puțin încrezători în lucrurile despre care, odată, știam că sunt adevărate.

Ispitele care nu ne-ar fi ademenit niciodată încep să pară mai puțin îngrozitoare și mai

ing.

The fire of yesterday's testimony can warm us for only so long. It needs constant nourishment to keep burning brightly.

In the New Testament, the Savior taught a parable about a master who gave each of his servants a sacred trust—a quantity of money called talents. The servants who diligently used their talents increased them. The servant who buried his talent eventually lost it.

The lesson? God gives us gifts—of knowledge, of ability, of opportunity—and He wants us to use and amplify them so they can bless us and bless His other children. That doesn't happen if we put those gifts high on a shelf like a trophy that we admire from time to time. Our gifts magnify and multiply only when we put them to use.

You Are Gifted

"But Elder Uchtdorf," you might say, "I don't have any gifts or talents—at least, none that are that valuable." Perhaps you look at others whose gifts are obvious and impressive and you feel pretty ordinary by comparison. You might suppose that in the premortal existence, on the day of the great gift and talent smorgasbord, your plate seemed woefully sparse—especially compared to the stacked and overflowing plates of others.

Oh, how I wish I could embrace you and help you understand this great truth: You are a blessed being of light, the spirit child of an infinite God! And you bear within you a potential beyond your own capacity to imagine.

As poets have noted, you come to earth "trailing clouds of glory!"

Your origin story is divine, and so is your destiny. You left heaven to come here, but heaven has never left you!

You are anything but ordinary.

You are gifted!

In the Doctrine and Covenants, God declared:

"There are many gifts, and to every [person] is given a gift by the Spirit of God.

"To some is given one, and to some is given another, [and] all may be profited thereby."

atrăgătoare.

Focul mărturiei de ieri nu ne poate încălzi prea mult timp. Aceasta are nevoie să fie hrănită constant pentru a continua să ardă puternic.

În Noul Testament, Salvatorul a propovăduit o pildă despre un stăpân care i-a încredințat fiecăruia dintre slujitorii săi o responsabilitate sacră – o sumă de bani numită talanți. Slujitorii care și-au folosit cu sârguință talanții i-au înmulțit. Slujitorul care și-a îngropat talantul l-a pierdut în cele din urmă.

Ce învățăm? Dumnezeu ne oferă daruri – sub formă de cunoaștere, îndemnări, ocazii – și El dorește ca noi să le folosim și să le dezvoltăm, astfel încât acestea să fie o binecuvântare pentru noi și pentru ceilalți copii ai Săi. Acest lucru nu se întâmplă dacă punem aceste daruri sus pe un raft, ca pe un trofeu pe care îl admirăm din când în când. Darurile noastre se dezvoltă și se înmulțesc doar atunci când le folosim.

Sunteți înzestrați

„Dar, vârstnice Uchtdorf”, ați putea spune, „nu am niciun dar sau talent – cel puțin, niciunul prețios”. Poate că priviți la alții ale căror daruri sunt evidente și impresionante și, prin comparație, vă simțiți destul de banali. Ați putea presupune că, în existența premuritoare, în ziua marelui bufet cu daruri și talente, farfuria dumneavoastră a părut extrem de săracă – mai ales în comparație cu farfuriile pline și îmbelșugate ale altora.

O, cât de mult aș vrea să vă pot îmbrățișa și să vă ajut să înțelegeți acest adevăr mareț: Sunteți o ființă de lumină binecuvântată, copil de spirit al unui Dumnezeu infinit! Și aveți în dumneavoastră un potențial care depășește capacitatea dumneavoastră de imaginație.

Așa cum au remarcat poeții, veniți pe pământ „[purtați de] norii slavei”!

Povestea originii dumneavoastră este divină, la fel și destinul dumneavoastră. Ați plecat din cer pentru a veni aici, dar cerul nu v-a părăsit niciodată!

Sunteți orice, dar nu banali.

Sunteți înzestrați!

În Doctrină și legăminte, Dumnezeu a declarat:

„Sunt multe daruri și fiecărui om îi este dat un dar prin Spiritul lui Dumnezeu.

Unora le este dat unul și altora le este dat altul, pentru ca în acest fel să fie în folosul tuturor”.

Some of our gifts are listed in the scriptures. Many are not.

As the prophet Moroni said, “Deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God.” They might manifest themselves in “different ways ... ; but it is the same God who worketh all in all.”

It may be true that our spiritual gifts are not always flashy, but that does not mean they are less important. May I share with you some spiritual gifts that I have noticed in so many members across the world? Contemplate whether you have been blessed with one or more gifts like:

Showing compassion.
Noticing people who are overlooked.
Finding reasons to be joyful.
Being a peacemaker.
Noticing small miracles.
Giving sincere compliments.
Forgiving.
Repenting.
Enduring.
Explaining things simply.
Connecting with children.
Sustaining Church leaders.
Helping others know that they belong.

You might not see these gifts displayed at the ward talent show. But I hope you can see how precious they are to the Lord’s work and how you might have touched, blessed, or even saved one of God’s children by your gifts. Remember: “By small and simple things are great things brought to pass.”

So let us each do our little part.

Do Your Little Part

My beloved brothers and sisters, dear friends, I pray that the Spirit will help you recognize the gifts and talents God has given you. Then, let us, like the faithful servants in the Lord’s parable, increase and magnify them.

The day will come when we stand before our compassionate Father in Heaven to give an account of our stewardship. He will want to know what we did with the gifts He gave us—in particular, how we used them to bless His chil-

Unele dintre darurile noastre sunt menționate în scripturi. Multe nu sunt.

Iar profetul Moroni a spus: „Nu tăgăduiți darurile lui Dumnezeu, căci ele sunt multe; și ele vin de la același Dumnezeu”. Ele se pot manifesta în „diferite feluri... dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toate cele”.

Poate fi adevărat că darurile noastre spirituale nu sunt mereu spectaculoase, dar aceasta nu înseamnă că sunt mai puțin importante. Pot să vă împărtășesc câteva daruri spirituale pe care le-am observat la foarte mulți membri din întreaga lume? Gândiți-vă dacă ați fost binecuvântați cu unul sau mai multe daruri, precum:

a da dovadă de compasiune;
a observa persoanele care sunt ignorate;
a găsi motive de bucurie;
a fi împăciuitoare;
a observa miracolele mici;
a face complimente sincere;
a ierta;
a vă pocăi;
a îndura;
a explica simplu lucrurile;
a crea o legătură cu copiii;
a susține conducătorii Bisericii;
a-i ajuta pe alții să dezvolte un sentiment de apartenență.

S-ar putea să nu vedeți aceste daruri prezentate la spectacolul de talente al episcopiei. Dar sper că puteți vedea cât de prețioase sunt ele pentru lucrarea Domnului și cum este posibil să fi atins, să fi binecuvântat sau chiar să fi salvat unul dintre copiii lui Dumnezeu prin darurile dumneavoastră. Aduceți-vă aminte: „Prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite”.

Așadar, haideți să ne facem fiecare părțica noastră.

Făceți-vă părțica dumneavoastră

Preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, dragi prieteni, mă rog ca Spiritul să vă ajute să recunoașteți darurile și talentele pe care Dumnezeu vi le-a dat. Apoi, fie ca noi, asemenea slujitorilor credincioși din pilda Domnului, să le dezvoltăm și să le folosim cu credință și sârguință.

Va veni ziua în care vom sta în fața Tatălui nostru milostiv din Cer pentru a răspunde pentru administrația noastră. El va dori să știe ce am făcut cu darurile pe care El ni le-a dat – în special, cum le-am folosit pentru a-i binecuvânta

dren. God knows who we truly are, who we are designed to become, and so His expectations for us are high.

But He doesn't expect us to take some grand, heroic, or superhuman leap to get there. In the world He created, growth happens gradually and patiently—but also consistently and unrelentingly.

Remember, it is Jesus Christ who already did the superhuman part when He conquered death and sin.

Our part is to follow the Christ. It is our part to turn away from sin, turn toward the Savior, and walk in His way, one step at a time. As we do this, diligently and faithfully, we eventually cast off the shackles of imperfections and faults and slowly become refined, until that perfect day when we will be perfected in Christ.

The blessings are within reach. The promises are in place. The door is wide open. It is our choice to enter and begin.

The beginning may be small. But that is OK.

Where faith is weak, begin with a hope in Christ Jesus and in His power to cleanse and purify.

Our Father asks that we approach this challenge of faith and discipleship not as casual tourists but as wholehearted believers who leave behind and abandon Babylon and set their hearts, minds, and steps toward Zion.

We know that our efforts alone cannot make us celestial. But they can make us loyal and committed to Jesus the Christ, and He can make us celestial.

Because of our beloved Savior, there is no such thing as a no-win scenario. If we place our hope and faith in Him, our victory is assured. He promises us access to His strength, His power, His abundant grace. Step by step, little by little, we will grow ever closer to that great and perfect day when we will live with Him and our loved ones in eternal glory.

To get there, we must do our part today and every day. We are thankful for the steps we took yesterday, but we don't stop there. We know we still have a long way to go, but we don't let that discourage us.

That is the essence of who we are—as followers of Christ.

I urge and bless every member of the

pe copiii Săi. Dumnezeu știe cine suntem cu adevărat, cine suntem meniți să devenim și, astfel, așteptările Sale în ceea ce ne privește sunt mari.

Dar El nu Se așteaptă ca noi să facem vreun salt mareț, eroic sau supraomnesc pentru a ajunge acolo. În lumea pe care El a creat-o, progresul are loc treptat și cu răbdare – dar, de asemenea, consecvent și neîntrerupt.

Aduceți-vă aminte că Isus Hristos este Cel care a făcut deja partea supraomenească atunci când a învins moartea și păcatul.

Partea noastră este să-L urmăm pe Hristos. Partea noastră este să ne îndepărtăm de păcat, să ne întoarcem către Salvator și să pășim pe calea Sa, pas cu pas. Pe măsură ce facem aceasta, cu sârguință și credință, în cele din urmă, ne lepădăm de lanțurile imperfecțiunilor și greșelilor și, încet, devenim purificați, până în acea zi perfectă în care vom fi perfecționați în Hristos.

Binecuvântările sunt la îndemână. Promisiunile sunt valabile. Ușa este larg deschisă. Este alegerea noastră să intrăm și să începem.

Începutul poate fi modest. Dar este în regulă.

Acolo unde credința este slabă, începeți având speranță în Hristos Isus și în puterea Sa de a curăța și purifica.

Tatăl nostru ne cere să abordăm această încercare a credinței și a uceniciei nu ca niște turiști ocazionali, ci ca niște credincioși sinceri, care lasă în urmă și abandonează Babilonul și își îndreaptă inima, mintea și pașii spre Sion.

Știm că doar prin eforturile noastre, nu putem deveni ființe celeste. Dar ele ne pot face loiali și devotați lui Isus Hristosul, iar El ne poate face ființe celeste.

Datorită preaiubitului nostru Salvator, nu există scenarii fără victorie. Dacă ne punem speranța și credința în El, victoria noastră este asigurată. El ne promite acces la țaria Sa, la puterea Sa, la harul Său abundent. Pas cu pas, puțin câte puțin, ne vom apropia tot mai mult de acea zi măreață și perfectă în care vom trăi alături de El și de cei dragi nouă în glorie eternă.

Pentru a ajunge acolo, trebuie să ne facem partea astăzi și în fiecare zi. Suntem recunoscători pentru pașii pe care i-am făcut ieri, dar nu ne oprim aici. Știm că mai avem un drum lung de parcurs, dar nu lăsăm acest lucru să ne descurajeze.

Aceasta este esența a ceea ce suntem – în calitate de ucenici ai lui Hristos.

Îndemn și binecuvântează fiecare membru al

Church, and all who desire to be part of it, to trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart—that your joy may be full and that, one day, you will receive all the Father has. Of this I bear witness in the name of Jesus Christ, amen.

Bisericii și pe toți aceia care doresc să facă parte din ea, să aibă încredere în Salvator și să se angajeze, cu răbdare și sârguință, în a-și face partea din toată inima – pentru ca bucuria dumneavoastră să fie deplină și ca, într-o zi, să primiți tot ceea ce are Tatăl. Depun mărturie despre acest lucru, în numele lui Isus Hristos, amin.